

Bruksela, 27 listopada 2023 r.
(OR. en)

15670/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0052(COD)

TRANS 516
JAI 1522
ENFOPOL 497
CODEC 2199

SPRAWOZDANIE

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada
Nr poprz. dok.:	15010/23
Nr dok. Kom.:	6792/23 + COR1 + ADD1 + ADD1 COR1
Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/413 w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego – Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 1 marca 2023 r. Komisja przedłożyła wyżej wymieniony wniosek Parlamentowi Europejskiemu i Radzie jako część pakietu dotyczącego bezpieczeństwa ruchu drogowego.
2. Komisja przedstawiła wniosek w celu: a) zwiększenia przestrzegania przez kierowców niebędących rezydentami dodatkowych przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem, b) usprawnienia procedur wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi w transgranicznych dochodzeniach dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz c) wzmocnienia ochrony praw podstawowych sprawców niebędących rezydentami. Wniosek zmienia dyrektywę w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (dyrektywa (UE) 2015/413 – „dyrektywa w sprawie transgranicznej wymiany”).

II. PRACE W INNYCH INSTYTUCJACH

3. Parlament Europejski wyznaczył Komisję Transportu i Turystyki (TRAN) jako komisję zajmującą się pracami nad tym wnioskiem oraz Kosmę ZŁOTOWSKIEGO (EKR, PL) jako sprawozdawcę.
4. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął swoją opinię w sprawie wniosku w dniu 27 kwietnia 2023 r. na 578. posiedzeniu plenarnym. Komitet Regionów postanowił nie wydawać opinii.

III. PRACE W RADZIE I JEJ ORGANACH PRZYGOTOWAWCZYCH

5. Grupa Robocza ds. Transportu Lądowego rozpoczęła swoje prace w dniu 2 marca 2023 r. od ogólnej prezentacji wniosku. W dniu 8 marca 2023 r. przeanalizowano ocenę skutków. Podczas prezydencji szwedzkiej wniosek został szczegółowo przeanalizowany na podstawie dwóch propozycji kompromisowych. Wstępny wynik został przedstawiony Radzie w dniu 1 czerwca 2023 r. w ramach sprawozdania z postępu prac (ST 8929/23). Podczas prezydencji hiszpańskiej grupa robocza rozpatrzyła pięć propozycji kompromisowych. 22 listopada 2023 r. Komitet Stałych Przedstawicieli zatwierdził tekst w ramach przygotowań do posiedzenia Rady.
6. Państwa członkowskie popierają cele dyrektywy oraz intencje procedury zmieniającej, tak aby dyrektywa miała zastosowanie do większej liczby przestępstw i wykroczeń i przewidywała więcej niż zwykłą wymianę danych oraz obejmowała procedury wzajemnej pomocy. Wyższy poziom egzekwowania przepisów dzięki lepszej wymianie danych i wzajemnej pomocy pozwoli zwiększyć poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego na europejskich drogach.
7. Wynikiem szczegółowej analizy jest tekst wyjaśniający i rozwijający wniosek Komisji w odniesieniu do następujących aspektów:
8. W porównaniu z siedmioma dodatkowymi przestępstwami lub wykroczeniami zaproponowanymi przez Komisję państwa członkowskie zgadzają się na dodanie trzech kolejnych przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego:
 - 1) nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu pojazdów, 2) ucieczka z miejsca wypadku oraz 3) nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych. Te przestępstwa lub wykroczenia mają związek z bezpieczeństwem ruchu drogowego.

9. Państwa członkowskie wolą stosować koncepcje prawne, które różnią się od pojęć zawartych we wniosku Komisji. W szczególności zamiast „*domniemanej osoby odpowiedzialnej*” używa się wyrażenia „*dana osoba*”, a zamiast „*zawiadomienia*” stosuje się „*zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego*”.
10. Państwa członkowskie zgodziły się doprecyzować funkcje i obowiązki krajowych punktów kontaktowych i właściwych organów. Krajowe punkty kontaktowe są pośrednikiem w wymianie informacji, a właściwe organy są podmiotami, które wykorzystują te informacje lub je udostępniają. Wyraźnie wspomniano, że wszelka wymiana informacji powinna charakteryzować się wyższym stopniem bezpieczeństwa oraz że należy zagwarantować zgodne z prawem wykorzystanie danych.
11. Wymiana danych i wzajemna pomoc powinny odbywać się w jak największym stopniu w sposób zautomatyzowany i przy użyciu standardowych formularzy elektronicznych, za pośrednictwem platformy EUCARIS. Będzie to miało zasadnicze znaczenie dla utrzymywania obciążenia administracyjnego pod kontrolą.
12. Ponieważ wzajemna pomoc może prowadzić do dodatkowego obciążenia administracyjnego, nie tylko dla właściwego organu po stronie wnioskującej, ale również dla właściwego organu, który będzie musiał udzielić pomocy, wyjaśniono, że wniosek o wzajemną pomoc należy złożyć tylko wtedy, gdy właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie ma innych możliwości niż zwrócenie się o pomoc.
13. Państwa członkowskie postanowiły doprecyzować procedury wzajemnej pomocy i dodać trzeci jej rodzaj. Wzajemna pomoc w identyfikacji danej osoby jest szczególnie ważna dla tych państw członkowskich, w których obowiązuje system odpowiedzialności, zgodnie z którym kierowca ponosi odpowiedzialność za przestępstwo lub wykroczenie drogowe. Po drugie, wzajemną pomoc w doręczeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i dokumentów uzupełniających uznaje się za istotną w szczególnych przypadkach, w których zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego nie może zostać doręczone danej osobie. Ważne jest, aby zapewnić doręczenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, tak aby dana osoba została należycie poinformowana i mogła skorzystać z przysługującego jej prawa do obrony. Po trzecie, państwa członkowskie proponują uzupełnienie dyrektywy o wzajemną pomoc w działaniach związanych z egzekwowaniem przepisów. Proponuje się to, ponieważ decyzja ramowa w sprawie wzajemnego uznawania kar o charakterze pieniężnym (decyzja ramowa 2005/214/WSiSW) nie jest dostosowana do masowego przetwarzania przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wiążących się z niewielkimi karami pieniężnymi. Ułatwiając egzekwowanie tego rodzaju kar, niniejsza dyrektywa przyczyni się do zapewnienia równego traktowania kierowców będących i niebędących rezydentami.

14. Jeżeli chodzi o doręczenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, dokumentów uzupełniających oraz języka, który ma być używany do przekazania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub jakichkolwiek dokumentów uzupełniających, państwa członkowskie zgadzają się na wysłanie takiego zawiadomienia nie później niż w ciągu 12 miesięcy. Zarówno zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, jak i wszelkie istotne dokumenty uzupełniające należy przesłać w języku dokumentu rejestracyjnego pojazdu. Dana osoba będzie mogła jednak zwrócić się do właściwego organu zajmującego się danym przestępstwem lub wykroczeniem o dokumenty uzupełniające w innym języku urzędowym UE, wybranym przez tę osobę.
15. Państwa członkowskie zgadzają się na ustanowienie „portalu CBE”. Chcą jednak, aby portal ten koncentrował się na dostarczaniu informacji na temat przestępstw lub wykroczeń drogowych i związanych z nimi procedur w poszczególnych państwach członkowskich. Do komunikacji między właściwymi organami państwa członkowskie korzystałyby raczej z już istniejących specjalnych platform, aby uniknąć powielania działań.
16. Państwa członkowskie są również zgodne co do tego, że Komisja powinna udzielać wsparcia finansowego inicjatywom przyczyniającym się do współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem w Unii.
17. Podsumowując, w trakcie negocjacji do pierwotnego wniosku Komisji wprowadzono następujące zmiany:
- dodano trzy dodatkowe naruszenia: 1) nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu pojazdów, 2) ucieczka z miejsca wypadku oraz 3) nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych;
 - wyjaśniono definicje każdego z przestępstw lub wykroczeń oraz pojęcia „właściwy organ”, „krajowy punkt kontaktowy” i „istotne dokumenty uzupełniające”;
 - dodano nowy artykuł dotyczący specyfikacji technicznych w zakresie wymiany informacji i wzajemnej pomocy;
 - dodano nowy artykuł dotyczący wzajemnej pomocy, aby ułatwić wysyłanie powiadomień i istotnych dokumentów uzupełniających;

- prawa użytkownika gwarantuje się poprzez umożliwienie danej osobie otrzymania dokumentów uzupełniających w innym języku urzędowym UE, przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich dzięki przesyłaniu dokumentów urzędowych w języku dokumentu rejestracyjnego pojazdu;
- wyjaśniono uprawnienia wykonawcze Komisji, aby zapewnić utrzymanie bardzo wysokich warunków bezpieczeństwa i uniknąć niewłaściwego wykorzystywania dostępnych danych osobowych;
- ograniczono funkcje portalu CBE, tak aby nie był on wykorzystywany do komunikacji między właściwymi organami, lecz wyłącznie do celów informacyjnych przez obywateli oraz
- dodano nowy artykuł dotyczący wzajemnej pomocy w działaniach związanych z egzekwowaniem przepisów, który umożliwi właściwym organom wykorzystanie tej procedury do lepszego egzekwowania grzywien w ruchu drogowym odnoszących się do przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w dyrektywie.

IV. WNIOSKI

18. W związku z powyższym Rada (ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii) jest proszona o uzgodnienie podejścia ogólnego na posiedzeniu w dniu 4 grudnia 2023 r.

Wniosek dotyczący

DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/413 w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji i wzajemnej pomocy dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1 lit. c) i d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa (UE) 2015/413 ułatwia transgraniczną wymianę informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, a tym samym zmniejsza bezkarność sprawców niebędących rezydentami. Skuteczne transgraniczne dochodzenia dotyczące przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz egzekwowanie przepisów w tym zakresie poprawiają bezpieczeństwo ruchu drogowego, ponieważ powstrzymują kierowców niebędących rezydentami od popełniania przestępstw lub wykroczeń, których jest w efekcie mniej, i zachęcają do prowadzenia pojazdów w bezpieczniejszy sposób.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (2) Jak wynika z praktyki organów ścigania uczestniczących w dochodzeniach dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, obecne brzmienie dyrektywy (UE) 2015/413 nie ułatwia w pożądanym stopniu skutecznego dochodzenia dotyczącego przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnionych przez kierowców niebędących rezydentami ani egzekwowania kar pieniężnych. Prowadzi to do względnej bezkarności kierowców niebędących rezydentami i ma negatywny wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego w Unii. Ponadto prawa procesowe i prawa podstawowe kierowców niebędących rezydentami nie zawsze są przestrzegane w kontekście dochodzeń transgranicznych, w szczególności ze względu na brak przejrzystości w ustalaniu wysokości grzywien i w postępowaniach odwoławczych. Niniejsza dyrektywa ma na celu dalszą poprawę skuteczności dochodzeń dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego popełnionych podczas jazdy pojazdami zarejestrowanymi w innym państwie członkowskim, aby pomóc w osiągnięciu unijnego celu, jakim jest zmniejszenie niemal do zera liczby ofiar śmiertelnych we wszystkich rodzajach transportu do 2050 r., oraz wzmocnienie ochrony praw podstawowych i praw procesowych kierowców niebędących rezydentami.
- (3) W ramach polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego UE na lata 2021–2030³ Komisja ponownie zobowiązała się do realizacji ambitnego celu polegającego na osiągnięciu do 2050 r. prawie zerowej liczby ofiar śmiertelnych i zerowej liczby poważnych obrażeń na unijnych drogach (znanego jako „wizja zero”), a także średnioterminowego celu zmniejszenia o 50 % liczby ofiar śmiertelnych i poważnych obrażeń do 2030 r., pierwotnie wyznaczonego w 2017 r. przez unijnych ministrów transportu w oświadczeniu z Valletty w sprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Aby zrealizować te cele, w komunikacie zatytułowanym „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości”⁴ Komisja poinformowała, że planuje przeglądnąć dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413⁵.

³ SWD(2019) 283 final.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości”, COM(2020) 789 final.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (Dz.U. L 68 z 13.3.2015, s. 9).

- (4) Aby zapewnić równe traktowanie kierowców, zakres dyrektywy należy rozszerzyć na inne przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. Biorąc pod uwagę podstawę prawną, na jakiej przyjęto dyrektywę (UE) 2015/413, a mianowicie art. 91 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dodatkowe przestępstwa lub wykroczenia powinny w znacznym stopniu wiązać się z bezpieczeństwem ruchu drogowego, a ich uwzględnienie powinno mieć na celu przeciwdziałanie niebezpiecznym i lekkomyślnym zachowaniom, które stanowią poważne zagrożenie dla użytkowników dróg. Rozszerzenie zakresu stosowania powinno również odzwierciedlać postęp techniczny w zakresie automatycznego wykrywania przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. Ze względu na to, że nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu pojazdów wiąże się nie tylko z bezpieczeństwem ruchu drogowego, ale również z zarządzaniem ruchem lub zapobieganiem zanieczyszczeniom, powinno ono również wchodzić w zakres stosowania, ponieważ państwa członkowskie borykają się z podobnymi wyzwaniami związanymi z egzekwowaniem tych przepisów w odniesieniu do nierezydentów. Ze względu na dodanie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu pojazdów należałoby rozszerzyć podstawę prawną o art. 91 ust. 1 lit. d), biorąc jednocześnie pod uwagę, że zgodnie z art. 11 TFUE wymogi ochrony środowiska muszą być zintegrowane z realizacją polityk Unii.
- (5) Przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego są klasyfikowane w prawie krajowym państw członkowskich jako przestępstwa lub wykroczenia administracyjne albo karne, co może prowadzić do wszczynania postępowań przez organy administracyjne lub sądowe przed sądami właściwymi w sprawach administracyjnych lub karnych, w zależności od mających zastosowanie procedur krajowych. Niemniej jednak w większości przypadków państwa członkowskie ścigają te przestępstwa lub wykroczenia w toku procedur masowych i ze względu na to, w przypadku gdy dokładna identyfikacja kierowcy jest wymagana na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia jako warunek wstępny nałożenia odpowiedniej kary, wymogi stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE⁶ określone w art. 6 tej dyrektywy w większości przypadków – w szczególności gdy przestępstwa lub wykroczenia kwalifikują się jako administracyjne – nie zostają spełnione, a co za tym idzie, ta dyrektywa nie może być stosowana. W tym kontekście organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia powinny mieć do dyspozycji wykonalną procedurę zwracania się o wzajemną pomoc do właściwych organów państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania za pomocą ściśle określonych środków, które nie wpływają poważnie na prawa danych osób, aby móc zidentyfikować sprawców w stopniu wymaganym przez ich ustawodawstwo krajowe. Powinno to jednak pozostawać bez uszczerbku dla sytuacji,

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

w których w indywidualnych przypadkach warunki stosowania dyrektywy 2014/41/UE uznaje się za spełnione, w którym to przypadku państwa członkowskie związane dyrektywą 2014/41/UE powinny stosować procedury w niej zawarte.

Należy przypomnieć, że szczególne ramy prawne Unii regulują współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, która opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych. Konieczne jest zatem, aby stosowanie niniejszej dyrektywy nie naruszało praw i obowiązków państw członkowskich wynikających z innych mających zastosowanie przepisów Unii w sprawach karnych, w szczególności tych określonych w decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW⁷, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE⁸ w odniesieniu do procedur wymiany materiału dowodowego oraz procedur doręczania dokumentów określonych w art. 5 Konwencji ustanowionej przez Radę zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej⁹. Ponadto wdrożenie niniejszej dyrektywy nie powinno mieć negatywnego wpływu na postępowania karne wymagające szczególnych gwarancji dla zainteresowanych osób ani na gwarancje proceduralne dla osób podejrzanych i oskarżonych zapisane w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE¹⁰, 2012/13/UE¹¹, 2013/48/UE¹², (UE) 2016/343¹³, (UE) 2016/800¹⁴ i (UE) 2016/1919¹⁵.

-
- ⁷ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).
- ⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).
- ⁹ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.
- ¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).
- ¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).
- ¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).
- ¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).
- ¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).
- ¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).

- (6) Należy określić obowiązki i kompetencje krajowych punktów kontaktowych, aby zapewnić ich sprawną współpracę z wszystkimi organami uczestniczącymi w dochodzeniach dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, które wchodzą w zakres niniejszej dyrektywy. Krajowe punkty kontaktowe powinny być zawsze dostępne dla takich właściwych organów i odpowiadać na ich wnioski w rozsądnym terminie. Powinno to mieć zastosowanie niezależnie od charakteru przestępstwa lub wykroczenia czy statusu prawnego właściwego organu, a w szczególności niezależnie od tego, czy ten właściwy organ ma kompetencje krajowe, regionalne czy lokalne.
- (7) Podstawowe założenia systemu transgranicznej wymiany informacji ustanowionego dyrektywą (UE) 2015/413 okazały się skuteczne. Konieczne są jednak dalsze usprawnienia i dostosowania, aby zaradzić problemom wynikającym z brakujących, błędnych lub niedokładnych danych. W związku z tym należy nałożyć na państwa członkowskie dalsze obowiązki dotyczące konieczności przechowywania niektórych danych w odpowiednich bazach danych i ich aktualizowania w celu zwiększenia skuteczności wymiany informacji.
- (8) Należy umożliwić krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przeprowadzanie automatycznego wyszukiwania w rejestrach pojazdów w celu uzyskania danych dotyczących użytkowników końcowych pojazdów, jeżeli takie informacje są już dostępne. Należy ponadto ustalić okres zatrzymywania danych dotyczących tożsamości poprzednich właścicieli, posiadaczy i użytkowników końcowych pojazdów, aby zapewnić organom odpowiednie informacje potrzebne im do prowadzenia dochodzeń.

- (9) Składanie wniosku o ujawnienie danych rejestracyjnych pojazdów oraz wymiana elementów danych w sprawach transgranicznych powinny odbywać się za pośrednictwem jednego systemu elektronicznego. W związku z tym, również z wykorzystaniem już istniejących ram technicznych, automatyczne wyszukiwanie danych rejestracyjnych pojazdów na podstawie dyrektywy (UE) 2015/413 powinno odbywać się wyłącznie z wykorzystaniem doskonale zabezpieczonej aplikacji europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS) oraz zmienionych wersji tego oprogramowania. Ta aplikacja powinna umożliwić szybką, opłacalną, bezpieczną i niezawodną wymianę określonych danych rejestracyjnych pojazdów między państwami członkowskimi, a tym samym zwiększyć skuteczność dochodzenia. Państwa członkowskie nie powinny wymieniać [...] informacji za pomocą innych środków, które byłyby mniej opłacalne i które mogą nie zapewniać ochrony przekazywanych danych. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać EUCARIS w szczególności do zautomatyzowanego wyszukiwania danych rejestracyjnych pojazdów i wzajemnej pomocy w identyfikacji danej osoby, wzajemnej pomocy w doręczaniu zawiadomień o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumentów uzupełniających.
- (10) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów dotyczących wyszukiwania prowadzonego przez państwa członkowskie należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Należy jednak wprowadzić środki przejściowe dotyczące automatycznej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów z wykorzystaniem istniejącego systemu elektronicznego, tak aby zagwarantować sprawną wymianę danych do czasu rozpoczęcia stosowania takich przepisów.
- (11) W przypadkach, w których na podstawie informacji uzyskanych z rejestru pojazdów nie można zidentyfikować danej osoby z poziomem pewności wymaganym przez prawodawstwo państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą w celu potwierdzenia tożsamości danej osoby. W tym celu należy wprowadzić procedurę wzajemnej pomocy służącą identyfikacji danej osoby w drodze wniosku o potwierdzenie, na podstawie informacji już posiadanych przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, albo w drodze wniosku o ukierunkowane postępowanie wyjaśniające, które miałyby zostać przeprowadzone przez odpowiednie właściwe organy państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania.

- (12) Właściwe organy państw członkowskich powinny korzystać ze standardowego elektronicznego formularza wniosku i odpowiedzi w celu dostarczenia dodatkowych informacji, o które zwrócił się właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, niezbędnych do identyfikacji danej osoby oraz dostarczenia żądanych informacji w rozsądnym terminie. Jeżeli zgromadzenie lub przekazanie informacji nie jest możliwe, właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia powinien zostać poinformowany bez zbędnej zwłoki. Państwa członkowskie powinny korzystać ze swoich krajowych punktów kontaktowych, aby umożliwić wysoce bezpieczne i skuteczne przekazywanie zarówno wysyłanego wniosku o wzajemną pomoc, jak i odpowiedzi na niego.
- (13) Należy wyraźnie określić powody, dla których właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania może odmówić udzielenia wzajemnej pomocy w celu identyfikacji danej osoby. W szczególności należy wprowadzić zabezpieczenia, które pozwolą uniknąć ujawniania tożsamości osób chronionych, takich jak świadkowie objęci ochroną, w ramach tych procedur.
- (14) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania do ustalania tożsamości danej osoby procedur krajowych, które miałyby zastosowanie, gdyby przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego zostało popełnione przez osobę będącą rezydentem. Należy zwiększyć pewność prawa w odniesieniu do możliwości zastosowania szczególnych środków w ramach takich procedur, mianowicie w odniesieniu do dokumentów wymagających potwierdzenia lub odmowy przyznania się do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia czy nałożenia na dane osoby obowiązku współpracy przy identyfikacji danej osoby. Ponieważ środki te powinny mieć takie same skutki prawne dla danych osób jak w sprawach krajowych, osoby te powinny również korzystać z tych samych standardów w zakresie praw podstawowych i praw procesowych.
- (15) W przypadku gdy przepisy Unii lub prawo krajowe państw członkowskich wyraźnie przewidują dostęp do informacji z innych krajowych lub unijnych baz danych lub możliwość ich wymiany do celów dyrektywy (UE) 2015/413, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymiany informacji z wykorzystaniem takich baz danych, przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych kierowców niebędących rezydentami.

- (16) Dana osoba może nie być zaznajomiona z systemem prawnym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia ani nie posługiwać się jego językiem urzędowym lub językami urzędowymi, dlatego należy zapewnić lepszą ochronę jej praw procesowych i praw podstawowych. Aby osiągnąć ten cel, należy ustanowić obowiązkowe minimalne wymogi dotyczące treści zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, a obecny wzór zawiadomienia obejmujący wyłącznie informacje podstawowe, określony w załączniku II do dyrektywy (UE) 2015/413, nie powinien już być stosowany.
- (17) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego powinno zawierać przynajmniej szczegółowe informacje na temat kwalifikacji prawnej i skutków prawnych przestępstwa lub wykroczenia, w szczególności ze względu na fakt, że kary za przestępstwa lub wykroczenia objęte zakresem dyrektywy (UE) 2015/413 mogą mieć charakter niematerialny, np. mogą to być ograniczenia uprawnień sprawcy do kierowania pojazdami. Należy również wzmocnić prawo do odwołania dzięki zapewnieniu szczegółowych informacji na temat tego, gdzie i w jaki sposób można skorzystać z prawa do obrony lub wnieść odwołanie w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. W stosownych przypadkach należy także przedstawić opis procedur *in absentia*, ponieważ dana osoba może nie planować powrotu do państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, aby wziąć udział w postępowaniu. Aby zachęcić do dobrowolnej współpracy, należy również w łatwy i zrozumiały sposób przedstawić możliwości płatności i sposoby zmniejszenia wysokości kary. Ponadto, ponieważ zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego powinno być pierwszym dokumentem otrzymanym przez daną osobę, powinno ono zawierać informacje określone w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680¹⁶, które zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. d) powinny obejmować informacje o tym, z jakiego źródła pochodzą dane osobowe, oraz w art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹⁷. Informacje te należy podać w zawiadomieniu bezpośrednio albo przez odesłanie do miejsca, w którym są one udostępniane.

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (18) W przypadku gdy osoby niebędące rezydentami są poddawane kontroli drogowej na miejscu, a takie działania prowadzą do wszczęcia postępowania w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, danemu kierowcy niebędącemu rezydentem należy wysłać zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego. W przypadku kontroli na miejscu związanej z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego i gdy właściwy organ wyegzekwował na miejscu karę związaną z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem poprzez pobranie od danej osoby grzywny na miejscu, kierowca powinien otrzymać tylko niektóre istotne elementy informacji na miejscu.
- (19) W celu zapewnienia, aby zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i wszelkie dokumenty uzupełniające trafiły do danej osoby, oraz w celu uniknięcia błędnego zaangażowania osób trzecich, których sprawa nie dotyczy, należy ustanowić przepisy dotyczące doręczania dokumentów.
- (20) W przypadku gdy doręczenie dokumentów nie jest możliwe za pomocą poczty, przesyłki poleconej ani równoważną drogą elektroniczną, właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia powinien mieć możliwość skorzystania z pomocy właściwego organu państwa członkowskiego rejestracji lub zamieszkania w celu doręczenia dokumentów i innych informacji danej osobie na podstawie jego własnego ustawodawstwa krajowego regulującego doręczanie dokumentów. Państwa członkowskie powinny korzystać ze swoich krajowych punktów kontaktowych, aby umożliwić bezpieczne i skuteczne przekazywanie zarówno wysyłanego wniosku o doręczenie dokumentów proceduralnych, jak i odpowiedzi na niego.
- (21) Zarówno zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, jak i wszelkie dokumenty uzupełniające należy przesłać w języku dokumentu rejestracyjnego pojazdu. W przypadkach gdy zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i inne informacje uzupełniające są wysyłane w języku, którego odbiorca nie rozumie, dana osoba powinna mieć możliwość zwrócenia się o otrzymanie dokumentów uzupełniających w wybranym języku urzędowym UE innym niż język dokumentu rejestracyjnego pojazdu.
- (23) Należy zapewnić skuteczną kontrolę prawną na wypadek, gdyby właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie przestrzegały norm w zakresie języka i przepisów dotyczących doręczania dokumentów oraz odpowiednich przepisów krajowych.
- (24a) Ponieważ decyzja ramowa 2005/214/WSiSW nie jest dostosowana do masowego przetwarzania przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, pociągających za sobą niewielkie kary pieniężne często kwalifikowane jako administracyjne, oraz w celu zapewnienia równego traktowania kierowców będących i niebędących rezydentami, w niniejszej dyrektywie należy ustanowić szczegółowe przepisy w celu zapewnienia wzajemnej pomocy w egzekwowaniu decyzji administracyjnych w sprawie grzywnien drogowych w wymiarze transgranicznym.

- (24b) Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia nie może przekazać grzywny w ruchu drogowym na mocy decyzji ramowej 2005/214/WSiSW, państwa członkowskie powinny na mocy niniejszej dyrektywy mieć możliwość transgranicznego egzekwowania grzywien w ruchu drogowym w celu zapewnienia równego traktowania kierowców będących i niebędących rezydentami.
- (25) Aby umożliwić Komisji lepszą analizę sytuacji w państwach członkowskich i proponowanie inicjatyw opartych na solidnych podstawach faktycznych, należy rozszerzyć zakres informacji przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie o elementy ściśle związane z celem, jakim jest poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego. W celu zrekompensowania dodatkowego obciążenia administracyjnego dla organów państw członkowskich i dostosowania sprawozdawczości do kalendarza oceny Komisji należy przedłużyć okres sprawozdawczy. Należy ustanowić okres przejściowy, tak aby zakończyć bez zakłóceń trwający dwuletni okres sprawozdawczy.
- (26) Ponieważ dane dotyczące identyfikacji sprawcy stanowią dane osobowe w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy (UE) 2016/680, a unijne ramy prawne dotyczące przetwarzania danych osobowych zostały znacząco zmienione od czasu przyjęcia dyrektywy (UE) 2015/413, przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych należy dostosować do tych nowych ram prawnych.
- (27) Zgodnie z art. 62 ust. 6 dyrektywy (UE) 2016/680 Komisja dokonuje przeglądu innych aktów prawa Unii regulujących przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy do celów określonych w art. 1 ust. 1 tej dyrektywy w celu oceny konieczności dostosowania tych aktów do tej dyrektywy i w razie potrzeby przedstawia niezbędne propozycje zmiany takich aktów dla zapewnienia spójnego podejścia do ochrony danych osobowych wchodzących w zakres stosowania tej dyrektywy. Przegląd ten¹⁸ doprowadził do uznania dyrektywy (UE) 2015/413 za jeden z tych innych aktów, które mają zostać zmienione. Należy zatem doprecyzować, że przetwarzanie danych osobowych powinno być także zgodne z dyrektywą (UE) 2016/680, jeżeli wchodzi w jej zakres przedmiotowy i podmiotowy.

¹⁸ COM(2020) 262 final.

- (28) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych na podstawie dyrektywy (UE) 2015/413 powinno być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą (UE) 2016/680 i rozporządzeniem (UE) 2018/1725¹⁹ w ramach ich odpowiedniego zakresu stosowania.
- (29) Podstawę prawną działań związanych z przetwarzaniem niezbędnych do ustalenia tożsamości danej osoby oraz do dostarczenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i dokumentów uzupełniających domniemanym danym osobom określono w dyrektywie (UE) 2015/413, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. e) oraz, w stosownych przypadkach, z art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/679 i z art. 8 dyrektywy 2016/680. Zgodnie z tymi samymi przepisami niniejsza dyrektywa określa podstawę prawną obowiązku przetwarzania przez państwa członkowskie danych osobowych do celów udzielania sobie wzajemnej pomocy w identyfikacji danych osób ze względu na przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w niniejszej dyrektywie.
- (30) W niektórych państwach członkowskich dane osobowe nierezydentów są przechowywane w sieci serwerów (w „chmurze”). Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i dyrektywie (UE) 2016/680 oraz przepisów dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych i incydentów bezpieczeństwa ustanowionych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555²⁰ państwa członkowskie powinny zadbać o wzajemne informowanie się o cyberincydentach związanych z tymi danymi, jeżeli jest to istotne do celów niniejszej dyrektywy, w szczególności jeżeli dotyczy to przetwarzanych danych dotyczących danej osoby, w związku z przestępstwem lub wykroczeniem przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 80).

- (31) Należy utworzyć portal internetowy („portal CBE”) z myślą o dostarczaniu użytkownikom dróg w Unii wyczerpujących informacji na temat przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem obowiązujących w państwach członkowskich. Informacje te powinny obejmować przepisy mające zastosowanie, możliwości odwołania się przez daną osobę, grzywny w ruchu drogowym stosowane wobec danej osoby w przypadku popełnienia przestępstwa lub wykroczenia drogowego, w stosownych przypadkach skutki niefinansowe oraz systemy i dostępne środki płatności grzywnien. Skutki niefinansowe odnoszą się do systemów punktów karnych lub do faktu, że popełnienie konkretnego przestępstwa lub wykroczenia drogowego może prowadzić do tymczasowego lub trwałego cofnięcia prawa jazdy danej osoby. Administratorem portalu CBE powinna być Komisja zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.
- (32) Komisja powinna udzielać proporcjonalnego wsparcia finansowego na rzecz inicjatyw usprawniających współpracę transgraniczną w zakresie egzekwowania przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem w Unii.
- (33) W celu uwzględnienia odpowiedniego postępu technicznego lub zmian w stosownych aktach prawnych Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z myślą o aktualizacji załącznika do niniejszej dyrektywy poprzez jego zmianę. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.²¹ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

²¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania dyrektywy (UE) 2015/413 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia procedur i specyfikacji technicznych, w tym środków cyberbezpieczeństwa, w zakresie automatycznego wyszukiwania, które będzie przeprowadzane w związku z dochodzeniami dotyczącymi przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, treści standardowego elektronicznego formularza wniosku oraz sposobów przekazywania informacji związanych z wnioskiem o wzajemną pomoc w identyfikacji danej osoby, treści elektronicznych formularzy wniosku o wzajemną pomoc w doręczeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i dokumentów uzupełniających, a także korzystania z portalu CBE i jego utrzymania. Rozwiązania techniczne należy dostosować do europejskich ram interoperacyjności i odpowiednich rozwiązań w ramach Interoperacyjnej Europy, o których mowa we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego środki na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego w całej Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy)²². Uprawnienia wykonawcze powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²³.
- (35) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2015/413.
- (36) Z uwagi na fakt, że cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich użytkowników dróg w Unii oraz równe traktowanie kierowców poprzez uproszczenie procedur wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi w transgranicznych dochodzeniach dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz zwiększenie ochrony praw podstawowych osób niebędących rezydentami, w przypadku gdy te przestępstwa lub wykroczenia popełniono podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym miało miejsce przestępstwo lub wykroczenie, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, możliwe jest natomiast, ze względu na skalę i skutki niniejszej dyrektywy, lepsze osiągnięcie tych celów na szczeblu unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

²² COM(2022) 720 final.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (37) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725²⁴ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [DD/MM/RRRR] r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie (UE) 2015/413 wprowadza się następujące zmiany:

- 0) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich uczestników ruchu drogowego w Unii poprzez ułatwienie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz poprzez ułatwienie egzekwowania kar, w przypadkach gdy te przestępstwa lub wykroczenia popełniane są podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym je popełniono.

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym dodaje się litery w brzmieniu:

- „i) brak zachowania wystarczającej odległości od pojazdu jadącego z przodu;
- j) niebezpieczne wyprzedzanie;
- k) niebezpieczne parkowanie;
- l) przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej;

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- m) jazda pod prąd;
 - n) nieprzestrzeganie przepisów dotyczących tworzenia i korzystania z korytarzy życia lub ustępowania pierwszeństwa pojazdom służb ratunkowych;
 - o) korzystanie z przeciążonego pojazdu;
 - p) nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu dla pojazdów;
 - q) ucieczka z miejsca wypadku;
 - r) nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych”;
- b) dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawa i obowiązki wynikające z następujących przepisów ustanowionych w aktach prawnych Unii:
- a) decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW²⁵;
 - b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE²⁶;
 - c) procedur dotyczących doręczania dokumentów określonych w art. 5 konwencji ustanowionej przez Radę zgodnie z art. 34 Traktatu o Unii Europejskiej o pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej²⁷;

²⁵ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16).

²⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 1).

²⁷ Dz.U. C 197 z 12.7.2000, s. 3.

- d) przepisów dotyczących praw osób podejrzanych i oskarżonych określonych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE²⁸, 2012/13/UE²⁹, 2013/48/UE³⁰, (UE) 2016/343³¹, (UE) 2016/800³² i (UE) 2016/1919³³.

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) Litery a), j) i l) otrzymują brzmienie:

- „a) »pojazd« oznacza każdy pojazd podlegający rejestracji zgodnie z prawem państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, zespół pojazdów lub jego przyczepę, które są zwykle używane do przewozu drogowego osób lub rzeczy;
- j) »korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu« oznacza niezgodne z prawem wykorzystywanie już istniejącej stałej lub tymczasowej części jezdni, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

²⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).

³² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).

- l) »krajowy punkt kontaktowy« oznacza organy wyznaczone do celów przychodzącej i wychodzącej zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów zgodnie z art. 4, przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w celu identyfikacji danej osoby zgodnie z art. 4a, przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w celu wysłania do danej osoby zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumentów uzupełniających zgodnie z art. 5a1 oraz przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w egzekwowaniu ostatecznych decyzji administracyjnych w sprawie grzywien w ruchu drogowym nałożonych za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego i odpowiedzi na te wnioski zgodnie z art. 8b.”;
- c) dodaje się lit. o)–zd) w brzmieniu:
- „o) »niezachowanie wystarczającej odległości od pojazdu z przodu« oznacza niezachowanie bezpiecznej odległości od pojazdu z przodu, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- p) »niebezpieczne wyprzedzanie« oznacza wyprzedzanie innego pojazdu lub innego użytkownika drogi w sposób naruszający mające zastosowanie przepisy dotyczące wyprzedzania, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- q) »niebezpieczne parkowanie« oznacza parkowanie lub zatrzymywanie pojazdu w sposób naruszający mające zastosowanie przepisy dotyczące parkowania lub zatrzymywania, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. Nieuiszczenie opłat parkingowych nie jest uznawane za niebezpieczne parkowanie;
- r) »przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej« oznacza zmianę pasa ruchu podczas kierowania pojazdem poprzez niezgodne z prawem przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- s) »jazda pod prąd« oznacza kierowanie pojazdem niezgodnie z wyznaczonym kierunkiem ruchu, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

- t) »nieprzestrzeganie przepisów dotyczących tworzenia i korzystania z korytarzy życia lub ustępowania pierwszeństwa pojazdom służb ratunkowych« oznacza nieprzestrzeganie przepisów umożliwiających pojazdom służb ratunkowych, takim jak pojazdy policyjne, ratownicze lub wozy strażackie, przejazdu i dotarcia na miejsce sytuacji nadzwyczajnej, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- u) »korzystanie z przeciążonego pojazdu« oznacza korzystanie z pojazdu, który nie spełnia wymogów określonych dla jego maksymalnej dopuszczalnej masy lub maksymalnego dopuszczalnego nacisku osi, ustanowionych w krajowych przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych transponujących dyrektywę Rady 96/53/WE³⁴ lub w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia w przypadku pojazdów lub operacji, dla których nie określono takich wymogów we wspomnianej dyrektywie;
- v) »zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego« oznacza pierwsze zawiadomienie wydane danej osobie przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, które zawiera co najmniej informacje, o których mowa w art. 5 ust. 2;
- w) »dokumenty uzupełniające« oznaczają jakiekolwiek decyzje lub inne dokumenty, które właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wydaje po zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego w związku z tym zawiadomieniem lub z przedmiotowym przestępstwem lub wykroczeniem [...] przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego przed etapem wniesienia odwołania do właściwego sądu;
- x) »dana osoba« oznacza osobę, którą uznano za osobiście odpowiedzialną za przestępstwo lub wykroczenie [...] przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w art. 2 ust. 1, zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, lub właściciela, posiadacza, użytkownika końcowego lub kierowcę pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w art. 2 ust. 1, niezależnie od tego, czy osoba ta została uznana za osobiście odpowiedzialną, zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; [...]

³⁴ Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59).

- y) »użytkownik końcowy« oznacza każdą osobę fizyczną, która nie jest właścicielem ani posiadaczem pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienione w art. 2 ust. 1, ale która zgodnie z prawem korzystała z tego pojazdu, w szczególności na podstawie długoterminowej umowy leasingu lub wynajmu lub jako części parku samochodowego dostępnego dla pracowników;
- z) »państwo członkowskie zamieszkania« oznacza każde państwo członkowskie, co do którego można z wystarczającą pewnością założyć, że jest miejscem zwykłego pobytu danej osoby;
- za) »nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu dla pojazdów« oznacza nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu dla pojazdów lub korzystania z infrastruktury będącej częścią terytorium państwa członkowskiego, wyznaczonej przez właściwy organ tego państwa członkowskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa drogowego, zarządzania ruchem lub zapobiegania zanieczyszczeniom. Działania wchodzące w zakres niniejszej definicji nie są objęte niniejszą dyrektywą w następujących przypadkach:
 - (i) gdy informacje na temat granic ograniczeń, zakazów lub obowiązków mających ważność w strefach, aktualnego statusu dostępu i warunków poruszania się w strefach ograniczonego dostępu dla pojazdów, a także dane dotyczące stałych ograniczeń dostępu pojazdów nie zostały utworzone i udostępnione za pośrednictwem krajowego punktu dostępu zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2022/670³⁵;
 - (ii) gdy nie przestrzegano przepisów dotyczących opłat, które należy uiścić przed wjazdem na obszar podlegający ograniczeniom dostępu pojazdów;
- zb) »ucieczka z miejsca wypadku« oznacza sytuację, w której sprawca odjeżdża po spowodowaniu wypadku lub kolizji w ruchu drogowym, aby uniknąć stawienia czoła konsekwencjom tego wypadku lub tej kolizji w ruchu drogowym, zgodnie z definicją zawartą w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

³⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/670 z dnia 2 lutego 2022 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do świadczenia ogólnounijnych usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu (Dz.U. L 122 z 25.4.2022, s. 1).

- zc) »nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych« oznacza niezatrzymanie się lub niebezpieczne zachowanie na przejeździe kolejowym, zgodnie z definicją zawartą w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- zd) »właściwy organ« oznacza organ odpowiedzialny za rejestrację pojazdów lub kierowców, za wszczynanie postępowań następczych lub prowadzenie postępowań przygotowawczych w sprawie przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1 lub za egzekwowanie odpowiednich kar, zgodnie z ustawodawstwem krajowym państw członkowskich;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Krajowe punkty kontaktowe

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden krajowy punkt kontaktowy w celu:

- a) zautomatyzowanej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów zgodnie z art. 4;
- b) przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w identyfikacji danej osoby i odpowiedzi na nie zgodnie z art. 4a;
- c) przychodzących i wychodzących wniosków w sprawie wzajemnej pomocy w doręczeniu danej osobie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumentów uzupełniających i odpowiedzi na te wnioski zgodnie z art. 5a1 oraz
- d) przychodzących i wychodzących wniosków o wzajemną pomoc w egzekwowaniu ostatecznych decyzji administracyjnych w sprawie grzywien w ruchu drogowym nałożonych za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego i odpowiedzi na te wnioski zgodnie z art. 8b.

Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych reguluje mające zastosowanie prawo danego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe punkty kontaktowe współpracowały ze sobą w celu zapewnienia wymiany wszystkich niezbędnych informacji w odpowiednim czasie.”;

- 4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Procedury wymiany danych rejestracyjnych pojazdów i wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi

1. W przypadku dochodzeń w sprawach przestępstw lub wykroczeń [...] przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, które wykryto na terytorium państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, państwo członkowskie rejestracji przyznaje krajowym punktom kontaktowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia dostęp do następujących krajowych danych rejestracyjnych pojazdów i umożliwia im automatyczne wyszukiwanie:

- a) danych dotyczących pojazdów;
- b) danych dotyczących posiadaczy oraz, jeżeli są dostępne, właścicieli pojazdów i ich użytkowników końcowych.

Elementy danych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), konieczne do prowadzenia wyszukiwań, są elementami danych określonymi w załączniku.

Przy prowadzeniu wyszukiwania w formie wniosku wychodzącego właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia korzysta z pełnego numeru rejestracyjnego. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia również, aby każdy wychodzący wniosek zawierał nazwę właściwego organu składającego ten wniosek, nazwę użytkownika przypisaną do osoby zajmującej się wnioskiem oraz numer sprawy, której dotyczy wniosek.

1-a. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wykorzystuje dane uzyskane w toku dochodzenia w sprawie przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1 w celu ustalenia, kto ponosi osobistą odpowiedzialność za te przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, zgodnie z definicją zawartą w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

1a. W przypadku przestępstw lub wykroczeń drogowych wymienionych w art. 2 ust. 1 w celu ustalenia – w stosownych przypadkach – czy dane przestępstwo lub wykroczenie drogowe popełniono z udziałem pojazdu, właściwy organ może najpierw zwrócić się – za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego – o dostęp wyłącznie do danych technicznych pojazdu przewidzianych w załączniku sekcja 2 część I. W przypadku ustalenia, że popełniono przestępstwo lub wykroczenie, właściwy organ może następnie – za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego – zwrócić się o dostęp do danych osobowych dotyczących danej osoby przewidzianych w załączniku sekcja 2 części II, III, IV i V.

4. Krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego rejestracji zapewnia, aby co najmniej w następujących przypadkach odesłano konkretną wiadomość informującą o tym, że w momencie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia:

- d) pojazd został oznaczony w jakimkolwiek krajowym rejestrze jako skradziony;
- e) tablica rejestracyjna pojazdu została oznaczona w jakimkolwiek krajowym rejestrze jako skradziona.
- f) w krajowym rejestrze pojazdów nie znaleziono żadnych informacji na temat zarejestrowanego pojazdu;
- g) uznano dane wejściowe wyszukiwania za nieprawidłowe ze względu na pewne krajowe wymogi dotyczące składni;
- h) informacje nie mogą zostać ujawnione, jeżeli żądane informacje ujawniłyby tożsamość osoby chronionej zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego rejestracji.

10. Krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego rejestracji zapewnia, aby nie udostępniano żadnych innych elementów danych osobowych niż te związane z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem.

11. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby jedynie jego właściwe organy miały dostęp do wymiany danych rejestracyjnych pojazdów, za pośrednictwem swoich krajowych punktów kontaktowych.

12. Do celów wzajemnej pomocy zgodnie z art. 4a, 5a1 lub 8b właściwe organy państw członkowskich zapewniają, aby każdy wniosek o wzajemną pomoc zawierał nazwę właściwego organu składającego ten wniosek, nazwę użytkownika przypisaną do osoby zajmującej się wnioskiem oraz numer sprawy, której dotyczy wniosek.”;

- 5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4-a

Krajowe rejestry pojazdów

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby elementy danych wymienione w załączniku sekcja 2 części I, II i IV były w ich krajowych rejestrach pojazdów dostępne i aktualne.
2. Państwa członkowskie do celów niniejszej dyrektywy zachowują elementy danych, o których mowa w załączniku sekcja 2 część IV i V, jeżeli są dostępne, w krajowych rejestrach pojazdów przez co najmniej 12 miesięcy po każdej zmianie właściciela, posiadacza lub użytkownika końcowego danego pojazdu.

Artykuł 4-a1

Specyfikacje techniczne wymiany danych rejestracyjnych pojazdów i wzajemnej pomocy

1. Do wymiany informacji lub przetwarzania wzajemnej pomocy, zgodnie z art. 3a ust. 1, państwa członkowskie wykorzystują specjalnie zaprojektowane i wysoce zabezpieczone oprogramowanie europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS) oraz zmienione wersje tego oprogramowania.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przetwarzanie danych zgodnie z ust. 1 było bezpieczne, opłacalne, szybkie i niezawodne oraz przeprowadzane za pomocą środków interoperacyjnych w ramach struktury zdecentralizowanej.

2. Najpóźniej rok po wejściu w życie niniejszej dyrektywy Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia procedur, treści i specyfikacji technicznych oprogramowania, w tym środków cyberbezpieczeństwa w odniesieniu do wniosków i odpowiedzi o strukturze elektronicznej dotyczących:

- a) wniosku i informacji przekazanych w odpowiedzi na wniosek o wymianę informacji zgodnie z art. 3a ust. 1 lit. a) oraz

- b) sposobów przekazywania informacji na potrzeby przetwarzania wzajemnej pomocy, zgodnie z art. 3a ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 8b.

Specyfikacje oprogramowania przewidują zarówno tryb asynchronicznej wymiany danych on-line, jak i tryb asynchronicznej wsadowej wymiany danych on-line, a także przekazywanie elementów danych w formie zaszyfrowanej.

Ustanawiając te akty wykonawcze, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

- (i) jeżeli wniosek nie pochodzi od znanego członka platformy, właściwe organy mają możliwość identyfikacji bezpośredniego i pośredniego dostępu;
- (ii) państwo członkowskie rejestracji ma możliwość zwrócenia się o szczegółowe informacje dotyczące przestępstwa lub wykroczenia przed przekazaniem danych rejestracyjnych państwu członkowskiemu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz przyznania możliwości odmowy przekazania danych rejestracyjnych, jeżeli państwo członkowskie nie odpowiedziało na pierwsze żądanie szczegółowych informacji w ciągu tygodnia;
- (iii) właściwe organy mają możliwość zapoznania się z wnioskami w celu zagwarantowania, że są one należycie uzasadnione i zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy;
- (iv) rejestr konsultacji powodujący automatyczne powiadamianie członków w przypadku nadzwyczajnego wzrostu liczby konsultacji oraz
- (v) ustanawia procedury umożliwiające państwom członkowskim podejmowanie odpowiednich środków w odpowiedzi na te powiadomienia i wnioski niespełniające norm w celu ograniczenia ryzyka związanego z danymi, a także organizuje współpracę między państwami członkowskimi w zakresie monitorowania ryzyka, zarządzania nim i jego ograniczania, w szczególności w odniesieniu do nieprzesyłania danych w odpowiedzi na wnioski niespełniające norm, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10a ust. 2.

3. Do czasu rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wyszukiwanie, o którym mowa w art. 3a ust. 1 lit. a), przeprowadza się zgodnie z procedurami opisanymi w rozdziale 3 pkt 2 i 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW³⁶, stosowanymi łącznie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

4. Każde państwo członkowskie ponosi swoje koszty powstałe w wyniku administracji, wykorzystywania, utrzymania i aktualizacji tego oprogramowania oraz jego zmienionych wersji.

Artykuł 4a

Wzajemna pomoc w identyfikacji danej osoby

1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy w przypadku, gdy właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, po wyczerpaniu wszelkich innych dostępnych im środków, w szczególności gdy:

- a) przeprowadziły zautomatyzowane wyszukiwanie zgodnie z art. 4 ust. 1 oraz
- b) przeprowadziły wyszukiwanie w innych bazach danych wyraźnie dopuszczonych zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi,

i nadal nie mogą zidentyfikować danej osoby z niezbędnym stopniem pewności wymaganym przez ustawodawstwo krajowe do wszczęcia lub przeprowadzenia postępowania następczego, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

1a. Państwa członkowskie stosują wzajemną pomoc na podstawie niniejszego artykułu, jeżeli jednak po dokonaniu oceny okoliczności indywidualnych przypadków spełnione są warunki określone w art. 6 dyrektywy 2014/41/UE, państwa członkowskie związane dyrektywą 2014/41/UE mogą stosować między sobą nawzajem wyłącznie dyrektywę 2014/41/UE.

³⁶ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

2. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję, czy wystąpić z wnioskiem o wzajemną pomoc w celu uzyskania dodatkowych informacji, o których mowa w ust. 3 akapit drugi. Wniosek może zostać złożony wyłącznie przez właściwy organ, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wykorzystuje uzyskane dane w celu ustalenia, kto ponosi osobistą odpowiedzialność za przestępstwa lub wykroczenia drogowe wymienione w art. 2 ust. 1 niniejszej dyrektywy, popełnione na terytorium państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

3. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wystąpieniu z wnioskiem o wzajemną pomoc zgodnie z ust. 1, poprzez swój krajowy punkt kontaktowy przesyła wniosek o strukturze elektronicznej do krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania.

Do właściwego organu państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania można wystąpić z wnioskiem o:

- b) zwrócenie się do właściciela, posiadacza lub użytkownika końcowego pojazdu o przekazanie informacji na temat tożsamości i adresu osoby odpowiedzialnej, zgodnie z procedurami krajowymi stosowanymi jak gdyby dana czynność dochodzeniowa została zarządzona przez organy jego własnego państwa;
- c) ustalenie tożsamości i adresu danej osoby, zgodnie ze swoim prawem krajowym, w tym za pomocą innych krajowych baz danych, takich jak rejestry praw jazdy lub rejestry ludności.

4. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 3, gromadzi wymagane informacje, chyba że postanowi powołać się na jedną z podstaw odmowy wymienionych w ust. 7 lub niemożliwe jest zgromadzenie wymaganych informacji.

Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji i państwa członkowskiego zamieszkania, gromadząc dodatkowe informacje, przestrzegają formalności i procedur wyraźnie wymaganych przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia w zakresie, w jakim nie są one niezgodne z ich przepisami krajowymi.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania zapewniają przekazanie wymaganych informacji bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu wniosku. Wymagane informacje są przekazywane drogą elektroniczną za pośrednictwem krajowych punktów kontaktowych państwa członkowskiego.

Jeżeli zebranie informacji nie jest możliwe, właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania jak najszybciej informuje o tym właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego.

7. Właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania może odmówić udzielenia dodatkowych informacji, o które zwrócono się zgodnie z ust. 3. Czyni to wyłącznie w następujących przypadkach:

- a) w prawie państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania istnieje immunitet lub przywilej, który uniemożliwia przekazanie informacji;
- b) przekazanie wymaganych informacji byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem* lub zagroziłoby prowadzonemu dochodzeniu w sprawie przestępstwa;
- c) przekazanie wymaganych informacji sprzeciwiałoby się żywotnym interesom w zakresie bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego, do którego zwrócono się z wnioskiem, lub naruszałoby te interesy, narażałoby na niebezpieczeństwo źródło informacji lub wiązałoby się z wykorzystaniem informacji niejawnych odnoszących się do określonych działań wywiadu;
- d) istnieją istotne przesłanki uznania, że przekazanie wymaganych informacji byłoby sprzeczne ze spoczywającymi na państwie członkowskim rejestracji lub państwie członkowskim zamieszkania obowiązkami wynikającymi z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- e) przekazanie wymaganych informacji naraziłoby na niebezpieczeństwo osobę chronioną zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania lub spowodowałoby ujawnienie tożsamości tej osoby.

Gdy właściwy organ państwa członkowskiego[...] rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania podejmie decyzję o zastosowaniu podstawy odmowy, bez zbędnej zwłoki informuje o tym państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia za pośrednictwem swojego krajowego punktu kontaktowego. Właściwy organ państwa członkowskiego[...] rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania może podjąć decyzję o niewskazaniu, która podstawa odmowy ma zastosowanie w przypadkach, o których mowa w lit. b), c) i e).

11. Wniosek o strukturze elektronicznej zawiera następujące informacje:

- b) elementy danych dotyczące danej osoby uzyskane w wyniku automatycznego wyszukiwania przeprowadzonego zgodnie z art. 4 ust. 1;
- c) o ile jest dostępny, zarejestrowany wizerunek kierowcy pochodzący z urządzenia wykrywającego, w szczególności fotoradarów;
- d) dane dotyczące przestępstwa lub wykroczenia drogowego, wymienionych w art. 2 ust. 1;
- e) dane dotyczące pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie;
- f) powód złożenia wniosku o wzajemną pomoc.

Artykuł 4b

Środki krajowe ułatwiające identyfikację osoby odpowiedzialnej

1. W celu skutecznej identyfikacji danej osoby państwa członkowskie mogą stosować wszelkie środki w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1 na podstawie przepisów krajowych, takie jak środki dotyczące obowiązku współpracy posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego przy identyfikacji osoby odpowiedzialnej, pod warunkiem że przestrzegane są prawa podstawowe i prawa procesowe wynikające z prawa unijnego i krajowego.

2. Zgodnie z ust. 1 właściwe organy mogą w szczególności:

- a) doręczać danym osobom dokumenty w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionymi w art. 2 ust. 1, w tym dokumenty wzywające[...] te osoby do potwierdzenia ich odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego;
- b) stosować w możliwie najszerszym zakresie obowiązki – w tym powiązane z nimi kary – nałożone na dane osoby, które to obowiązki są istotne dla identyfikacji osoby odpowiedzialnej.

- 6) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego

1. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję, czy wszcząć postępowanie dotyczące przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionego w art. 2 ust. 1.

W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wszczęciu takiego postępowania, informuje on dane osoby w drodze zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego o przestępstwie lub wykroczeniu przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego oraz, w stosownych przypadkach, o decyzji o wszczęciu postępowania.

Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego może służyć celom innym niż określone w akapicie drugim, koniecznym do wykonania, takim jak wniosek o ujawnienie tożsamości i adresu osoby odpowiedzialnej, dochodzenie, czy dana osoba przyznaje się lub nie do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, czy też wniosek o uiszczenie opłaty.

2. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego zawiera co najmniej:

- a) wskazanie, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego wydano do celów niniejszej dyrektywy;
- b) nazwę, adres pocztowy, numer telefonu i adres e-mail właściwego organu państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- c) wszystkie istotne informacje na temat przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w szczególności dane pojazdu, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie, w tym numer rejestracyjny pojazdu, miejsce, datę i godzinę popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, rodzaj przestępstwa lub wykroczenia, szczegółowe odniesienie do przepisów prawnych, które zostały naruszone, a także, w stosownych przypadkach, dane dotyczące urządzenia, przy pomocy którego wykryto dane przestępstwo lub wykroczenie;

- d) szczegółowe informacje na temat kwalifikacji prawnej przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, mających zastosowanie kar i innych skutków prawnych przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w tym informacje związane z zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych (w tym punktami karnymi lub innymi ograniczeniami nałożonymi na uprawnienia do kierowania pojazdami), zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- e) szczegółowe informacje na temat tego, gdzie i w jaki sposób można skorzystać z prawa do obrony lub odwołać się od decyzji o prowadzeniu postępowania w sprawie przestępstwa lub wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w tym wymogów dotyczących dopuszczalności takiego odwołania i terminu jego wniesienia, a także informacje o tym, czy i na jakich warunkach mają zastosowanie procedury *in absentia*, zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- f) w stosownych przypadkach informacje o środkach podjętych w celu zidentyfikowania danej osoby zgodnie z art. 4b oraz o konsekwencjach braku współpracy;
- g) w stosownych przypadkach szczegółowe informacje dotyczące nazwy, adresu i międzynarodowego numeru rachunku bankowego (IBAN) organu, w którym można uregulować nałożoną karę pieniężną, terminu płatności oraz alternatywnych metod płatności, w szczególności konkretnych aplikacji, o ile metody te są dostępne zarówno dla rezydentów, jak i osób niebędących rezydentami;
- h) informacje o obowiązujących przepisach o ochronie danych, prawach osób, których dane dotyczą, oraz dostępności dodatkowych informacji lub odesłanie do miejsca, w którym z łatwością można uzyskać te informacje zgodnie z art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680, w tym informacje o tym, z jakiego źródła pochodzą dane osobowe, lub z art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679; oraz
- i) w stosownych przypadkach szczegółowe informacje o tym, czy i w jaki sposób można złagodzić kary za przestępstwa lub wykroczenia wymienione w art. 2 ust. 1, w tym poprzez wczesną zapłatę kary pieniężnej.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego[...] popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby w przypadku, gdy kierowca niebędący rezydentem, który został poddany kontroli na miejscu w ramach kontroli drogowej, a właściwy organ nie wyegzekwował na miejscu kary związanej z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem, otrzymał zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, o którym mowa w ust. 2. Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego jest przesyłane kierowcy niebędącemu rezydentem, zgodnie z definicją zamieszczoną w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, po dacie popełnienia tego przestępstwa lub wykroczenia.

3a. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby w przypadku gdy kierowca niebędący rezydentem został poddany kontroli na miejscu w ramach kontroli drogowej, a właściwy organ wyegzekwował na miejscu karę w związku z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem, ten kierowca niebędący rezydentem otrzymał co najmniej następujące informacje:

- pokwitowanie transakcji finansowej lub zawiadomienie o nałożeniu kary pieniężnej, która ma zostać uiszczona w określonym terminie;
- dane kontaktowe właściwego organu;
- informacje o popełnionych przestępstwach lub wykroczeniach.

Informacje te przekazuje się w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia lub w innym języku urzędowym UE uznanym przez właściwy organ za odpowiedni.

4. Na wniosek zainteresowanych osób i zgodnie z prawem krajowym właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia dostęp do wszystkich informacji będących w posiadaniu właściwego organu państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia związanych z dochodzeniem w sprawie przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może rozważyć zwrócenie się o takie informacje jako skorzystanie ze środka odwoławczego od nałożonej kary, w którym to przypadku informuje daną osobę o tym fakcie w jasny i zwięzły sposób w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby początek biegu terminów, w których osoby niebędące rezydentami mogą skorzystać z prawa do odwołania się lub złagodzenia kary zgodnie z ust. 2 lit. e) oraz i), odpowiadał dacie wysłania pocztą lub w formie elektronicznej lub otrzymania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub urzędowej decyzji o odpowiedzialności danej osoby.”;

7) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Doręczanie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i dokumentów uzupełniających

1. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przesyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumenty uzupełniające danym osobom pocztą, przesyłką poleconą lub równoważną drogą elektroniczną zgodnie z rozdziałem III sekcja 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014³⁷.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz wszelkie dokumenty uzupełniające zostały przesłane zgodnie z definicją zamieszczoną w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. Zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego skierowane do posiadacza, właściciela lub użytkownika końcowego pojazdu wydaje się nie później niż 12 miesięcy od daty popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, którego dotyczy zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

Artykuł 5a1

Wzajemna pomoc w doręczaniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i dokumentów uzupełniających

1. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może wysłać zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumenty uzupełniające do danych osób za pośrednictwem właściwych organów państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania w następujących przypadkach:
 - a) adres osoby, do której skierowany jest dokument, jest nieznany, niepełny lub niepewny;
 - b) przepisy proceduralne wynikające z prawa krajowego państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wymagają dowodu doręczenia dokumentu innego niż dowód, który można uzyskać dzięki poczcie, przesyłce poleconej lub równoważnym środkom elektronicznym;

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

- c) doręczenie dokumentu za pomocą poczty, przesyłki poleconej lub równoważnego środka elektronicznego było niemożliwe;
- d) państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia z uzasadnionych przyczyn uważa, że doręczenie dokumentu za pomocą poczty, przesyłki poleconej lub równoważnego środka elektronicznego w tym konkretnym przypadku będzie nieskuteczne lub jest nieodpowiednie.

Właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania komunikują się ze sobą za pośrednictwem swoich odpowiednich krajowych punktów kontaktowych.

2. Państwo członkowskie rejestracji lub państwo członkowskie zamieszkania zapewnia, aby zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i dokumenty uzupełniające, które mają zostać doręczone zgodnie z ust. 1, były doręczane albo zgodnie z ich prawem krajowym, albo – jeżeli jest to należyście uzasadnione – za pomocą konkretnej metody wymaganej przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o ile taka metoda nie jest niezgodna z ich prawem krajowym.

3. Państwo członkowskie rejestracji lub państwo członkowskie zamieszkania zapewniają, aby właściwy organ udzielił odpowiedzi o strukturze elektronicznej obejmującej:

- a) w przypadku pomyślnego doręczenia – datę doręczenia i dane osoby odbierającej dokument,
- b) jeżeli doręczenie nie powiedzie się – powód niedostarczenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego lub dokumentu uzupełniającego.

Odpowiedź dotyczącą pomyślnego doręczenia uznaje się za dowód doręczenia dokumentu.

Artykuł 5a2

Tłumaczenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i istotnych dokumentów uzupełniających

1. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję, czy wszcząć postępowanie dotyczące przestępstwa lub wykroczenia drogowego wymienionego w art. 2 ust. 1, wydaje zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz wszelkie istotne dokumenty uzupełniające w języku dokumentu rejestracyjnego pojazdu.

Do celów niniejszego artykułu dokumenty uzupełniające uznaje się za istotne, jeżeli są niezbędne, aby dana osoba mogła zrozumieć, o co jest oskarżona, oraz aby mogła w pełni skorzystać z przysługującego jej prawa do obrony. Elementy te obejmują w szczególności fakty stanowiące podstawę decyzji, o której dana osoba zostaje powiadomiona, popełnione przestępstwo lub wykroczenie, wymierzoną karę, środki zaskarżenia decyzji, przewidziany w tym celu termin oraz wskazanie organu, do którego należy wnieść środek zaskarżenia.

1a. W każdej sprawie właściwe organy decydują, czy dokumenty uzupełniające są istotne.

1b. W każdej sprawie właściwe organy decydują, czy jakiegokolwiek inne dokumenty są istotne.

1c. Zgodnie z ust. 1 akapit drugi nie wymaga się tłumaczenia fragmentów istotnych dokumentów, które nie mają znaczenia dla umożliwienia danym osobom zapoznania się z powództwem przeciwko nim.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zezwala danej osobie na zwrócenie się o otrzymanie dokumentów uzupełniających w jednym innym języku urzędowym UE niż język dokumentu rejestracyjnego pojazdu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby jakość tłumaczenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego i dokumentów uzupełniających odpowiadała co najmniej normie określonej w art. 3 ust. 9 dyrektywy 2010/64/UE.

4. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zapewnia, aby zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz dokumenty uzupełniające doręczone danym osobom zostały skutecznie i szybko zweryfikowane przez właściwy organ uprawniony do przyjmowania prawnie wiążących decyzji, na wniosek danej osoby, ze względu na to, że takie dokumenty nie są zgodne z niniejszym artykułem, z art. 5a i 5a1.

8) art. 6, 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6

Sprawozdawczość i monitorowanie

2. Do dnia *[cztery lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]*, a następnie co cztery lata każde państwo członkowskie przesyła Komisji sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie zawiera dane i statystyki dotyczące każdego roku kalendarzowego w okresie sprawozdawczym.

3. W sprawozdaniu tym podaje się liczbę automatycznych wyszukiwań przeprowadzonych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z art. 4 ust. 1 i skierowanych do krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego rejestracji w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionymi w art. 2 ust. 1, które popełniono na jego terytorium, wraz z rodzajem przestępstw lub wykroczeń, których dotyczyły wnioski, oraz ustrukturyzowaną liczbą zapytań, które nie dały rezultatu, według rodzaju braku rezultatu. Informacje te mogą być oparte na danych udostępnionych za pośrednictwem EUCARIS.

Sprawozdanie to obejmuje także opis sytuacji na szczeblu krajowym odnośnie do działań podjętych w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego. W opisie tym określa się co najmniej:

- a) całkowitą liczbę zarejestrowanych przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, które zostały wykryte automatycznie lub bez identyfikacji danej osoby na miejscu;
- b) liczbę zarejestrowanych przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1, które zostały popełnione podczas jazdy pojazdami zarejestrowanymi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym miało miejsce przestępstwo lub wykroczenie, i wykryte automatycznie lub bez identyfikacji danej osoby na miejscu;
- c) liczbę zamontowanych na stałe lub przenośnych urządzeń do automatycznego wykrywania, w tym fotoradarów;

- d) liczbę kar pieniężnych zapłaconych dobrowolnie przez osoby niebędące rezydentami;
- e) liczbę przekazanych drogą elektroniczną wniosków o wzajemną pomoc zgodnie z art. 4a ust. 3 i odpowiedzi na nie oraz liczbę takich wniosków, w przypadku których informacje nie zostały przekazane;
- f) liczbę przekazanych drogą elektroniczną wniosków o wzajemną pomoc zgodnie z art. 4a i 5a1 ust. 1 i odpowiedzi na nie oraz liczbę takich wniosków, w przypadku których doręczenie dokumentów było niemożliwe.

4. Komisja ocenia sprawozdania przesłane przez państwa członkowskie i informuje komitet, o którym mowa w art. 10a, o ich treści nie później niż 6 miesięcy po otrzymaniu sprawozdań od wszystkich państw członkowskich.

Artykuł 7

Dodatkowe obowiązki

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa Unii w sprawie ochrony danych osobowych oraz w sprawie cyberbezpieczeństwa, w szczególności rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/680 i dyrektywy (UE) 2022/2555 Parlamentu Europejskiego i Rady³⁸. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane osobowe przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą były wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 1 niniejszej dyrektywy.

Ponadto również podmioty prawne jako posiadacze, właściciele lub użytkownicy końcowi pojazdów podlegających wymianie danych na mocy niniejszej dyrektywy mają prawo do uzyskania informacji na temat przetwarzania ich danych.

Państwa członkowskie informują się wzajemnie o cyberincydentach zgłoszonych zgodnie z art. 23 dyrektywy (UE) 2022/2555, jeżeli incydenty te dotyczą danych przechowywanych w wirtualnych lub fizycznych chmurach lub usługach hostingowych w chmurze.

³⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 80).

Artykuł 8

Portal informacyjny dotyczący przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego („portal CBE”)

1. Komisja tworzy i utrzymuje internetowy portal CBE dostępny we wszystkich językach urzędowych Unii, przeznaczony do wymiany informacji z użytkownikami dróg na temat obowiązujących w państwach członkowskich przepisów w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Informacje te powinny obejmować możliwości odwołania się przez daną osobę, grzywny w ruchu drogowym stosowane wobec danej osoby w przypadku popełnienia przestępstwa lub wykroczenia drogowego, w stosownych przypadkach skutki niefinansowe oraz systemy i dostępne środki płatności grzywien w ruchu drogowym.
4. Portal CBE jest kompatybilny z interfejsem ustanowionym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724³⁹ oraz z innymi portalami lub platformami o podobnym przeznaczeniu, takimi jak europejski portal »e-Sprawiedliwość«.
5. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie przekazują Komisji aktualne informacje.
6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia specyfikacji technicznych niezbędnych do korzystania z portalu CBE i jego utrzymania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10a ust. 2.

9) dodaje się artykuły w brzmieniu:

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).

„Artykuł 8a

Wsparcie finansowe na rzecz współpracy transgranicznej w działaniach związanych z egzekwowaniem przepisów

Komisja udziela wsparcia finansowego na rzecz inicjatyw, które przyczyniają się do współpracy transgranicznej w zakresie egzekwowania przepisów ruchu drogowego związanych z bezpieczeństwem w Unii, w szczególności wymiany najlepszych praktyk, stosowania inteligentnych metod i technik egzekwowania przepisów w państwach członkowskich, intensyfikacji budowania zdolności organów ścigania oraz kampanii uświadamiających dotyczących działań związanych z transgranicznym egzekwowaniem przepisów.

Artykuł 8b

Wzajemna pomoc w działaniach związanych z egzekwowaniem przepisów

1. Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy w egzekwowaniu prawa w przypadku nieuiszczenia grzywny w ruchu drogowym nałożonej za popełnienie przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionych w art. 2 ust. 1.
2. Po doręczeniu danej osobie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego oraz w przypadku nieuiszczenia grzywny w ruchu drogowym nałożonej przez właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, organ ten może zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania o pomoc w wykonywaniu decyzji administracyjnych w sprawie grzywien w ruchu drogowym związanych z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego wymienionymi w art. 2 ust. 1.
3. Wniosek o pomoc spełnia następujące kryteria:
 - a) decyzja w sprawie grzywny w ruchu drogowym ma charakter administracyjny, jest ostateczna i wykonalna zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi wnioskującego państwa członkowskiego;
 - b) państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia posiada dowód doręczenia danej osobie wniosku o zapłatę grzywny w ruchu drogowym;

- c) dana osoba została poinformowana o decyzji administracyjnej nakładającej grzywnę w ruchu drogowym zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia i miała możliwość skorzystania ze środków odwoławczych od tej decyzji; oraz
- d) grzywna w ruchu drogowym jest wyższa niż 70 EUR.

4. Właściwy organ państwa członkowskiego[...] popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przekazuje państwu członkowskiemu rejestracji lub państwu członkowskiemu zamieszkania wniosek o strukturze elektronicznej dotyczący wzajemnej pomocy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Jeżeli dana osoba może wykazać, że dokonano płatności[...] grzywny w ruchu drogowym, właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania niezwłocznie powiadamia o tym właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

6. Właściwe organy [...] państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania uznają decyzję administracyjną w sprawie grzywny w ruchu drogowym, która została przekazana zgodnie z niniejszym artykułem bez konieczności dalszych formalności, i niezwłocznie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu jej wykonania, chyba że ten właściwy organ postanowi powołać się na jedną z podstaw odmowy uznania lub wykonania przewidzianych w ust. 8.

7. Wykonywanie decyzji w sprawie grzywny w ruchu drogowym [...] podlega przepisom ustawowym i wykonawczym mającym zastosowanie w państwie członkowskim rejestracji lub państwie członkowskim zamieszkania.

8. Właściwy organ państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, może odmówić uznania i wykonania decyzji administracyjnej w sprawie grzywny w ruchu drogowym, jeżeli ustalono, że:

- a) wykonanie decyzji w sprawie grzywny w ruchu drogowym jest sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;
- b) w prawie państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania istnieje immunitet, który uniemożliwia wykonanie decyzji administracyjnej w sprawie grzywny w ruchu drogowym;

- c) decyzja w sprawie grzywny w ruchu drogowym nie jest już wykonalna na mocy prawa państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania ze względu na upływ czasu;
- d) decyzja w sprawie grzywny w ruchu drogowym nie jest ostateczna;
- e) decyzja w sprawie grzywny w ruchu drogowym lub co najmniej jej zasadnicza treść nie została przetłumaczona na język urzędowy UE państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania;
- f) wniosek jest niekompletny i nie może zostać wypełniony przez właściwe organy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; lub
- g) naruszane są prawa podstawowe lub podstawowe zasady prawne zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej⁴⁰.

W przypadku odrzucenia wniosku właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, podając przyczyny odrzucenia wniosku.

9. Kwota pieniężna uzyskana w wyniku wykonania decyzji w sprawie grzywny w ruchu drogowym przypada państwu członkowskiemu rejestracji lub państwu członkowskiemu zamieszkania, chyba że państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia oraz państwo członkowskie rejestracji lub państwo członkowskie zamieszkania uzgodniły inaczej. Środki pieniężne są gromadzone w walucie państwa członkowskiego rejestracji lub państwa członkowskiego zamieszkania, w zależności od tego, którą z nich umieszczono we wniosku.

10. Ustępy 1–9 nie wykluczają stosowania decyzji ramowej 2005/214/WSiSW, dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień między państwami członkowskimi w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia przyczyniają się do dalszego uproszczenia lub ułatwienia procedur egzekwowania kar pieniężnych w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.”.

⁴⁰ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

- 10) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10 w celu zmiany załącznika polegającej na jego aktualizacji w świetle postępu technicznego lub gdy wymagają tego unijne akty prawne bezpośrednio związane z aktualizacją załącznika.”;

- 11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴¹.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

- 12) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Przedstawianie sprawozdań przez Komisję

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie nie później niż 18 miesięcy po otrzymaniu sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 2, od wszystkich państw członkowskich.”;

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- 13) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy;
- 14) uchyla się załącznik II.

Artykuł 1a

Sprawozdawczość przejściowa

Najpóźniej 6 maja 2026 r. państwa członkowskie składają Komisji kompleksowe sprawozdanie zgodnie z akapitami drugim i trzecim niniejszego artykułu.

W tym kompleksowym sprawozdaniu podaje się liczbę automatycznych wyszukiwań przeprowadzonych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia skierowanych do krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego rejestracji w związku z przestępstwami lub wykroczeniami popełnionymi na jego terytorium, wraz z rodzajem przestępstw lub wykroczeń, których dotyczyły wnioski, i liczbą wniosków, które nie dały rezultatu.

Kompleksowe sprawozdanie obejmuje także opis sytuacji na szczeblu krajowym odnośnie do działań podjętych w związku z przestępstwami lub wykroczeniami przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego, w oparciu o odsetek takich przestępstw lub wykroczeń, w związku z którymi wysłano zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia drogowego.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [*proszę wstawić: trzy lata od daty jej wejścia w życie*] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący/Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący/Przewodnicząca

„Załącznik

Elementy danych konieczne do prowadzenia wyszukiwania, o którym mowa w art. 4 ust. 1

1. Elementy danych dla początkowego wyszukiwania (wniosek wychodzący)

L.p.	O/N ⁽¹⁾	Uwagi
Państwo członkowskie rejestracji	O	Znak wyróżniający ⁽²⁾ państwa członkowskiego rejestracji wykrytego pojazdu
Numer rejestracyjny	O	Pełny numer rejestracyjny wykrytego pojazdu
Dane dotyczące przestępstwa lub wykroczenia	O	
Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	O	Znak wyróżniający ⁽³⁾ państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia
Data popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	O	
Godzina popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	O	
Cel wyszukiwania	O	Kod wskazujący na rodzaj przestępstwa lub wykroczenia drogowego wymienionego w art. 2 ust. 1 1. = przekroczenie dopuszczalnej prędkości 2. = kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu 3. = niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa 4. = niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego 5. = korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu 10. = kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających 11. = niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych 12. = niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem [...] = niezachowanie wystarczającej odległości od pojazdu jadącego z przodu [...] = niebezpieczne wyprzedzanie [...] = niebezpieczne parkowanie [...] = przekroczenie co najmniej jednej linii ciągłej [...] = jazda pod prąd [...] = nieprzestrzeganie przepisów dotyczących tworzenia i korzystania z korytarzy życia [...] = korzystanie z przeciążonego pojazdu

		[...] = nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ograniczeń dostępu dla pojazdów [...] = ucieczka z miejsca wypadku [...] = nieprzestrzeganie przepisów na przejazdach kolejowych
--	--	--

(¹)O = obowiązkowe podawanie elementu danych, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

(²) (³)Znak wyróżniający zgodnie z art. 37 Konwencji o ruchu drogowym z dnia 8 listopada 1968 r. zawartej pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

2. Elementy danych dostarczone w wyniku początkowego wyszukiwania przeprowadzonego zgodnie z art. 4 ust. 1

Część I. Dane dotyczące pojazdów

L.p.	O/N (⁴)	Uwagi (⁵)
Numer rejestracyjny	O	(Kod A) Pełny numer rejestracyjny pojazdu, którego dotyczy wniosek
Numer podwozia/VIN	O	(Kod E) Pełny numer podwozia/VIN pojazdu, którego dotyczy wniosek
Państwo członkowskie rejestracji	O	Znak wyróżniający(⁶) państwa członkowskiego rejestracji pojazdu, którego dotyczy wniosek
Marka	O	(Kod D.1) Marka pojazdu, którego dotyczy wniosek, np. Ford, Opel, Renault
Nazwa handlowa lub nazwy handlowe pojazdu	O	(Kod D.3) Model pojazdu, którego dotyczy wniosek, np. Focus, Astra, Megane
Kod kategorii UE	O	(Kod J) np. N1, M2, N2, L, T
Data rejestracji	O	(Kod I) Data ostatniej rejestracji pojazdu, którego dotyczy wniosek
Język	O	Język dokumentu rejestracyjnego pojazdu
Poprzednie zapytania	N	Daty poprzednich zapytań w sprawie pojazdu, którego dotyczy wniosek
Data pierwszej rejestracji pojazdu	O	(Kod B)
Maksymalna masa całkowita pojazdu, z wyłączeniem motocykli i motorowerów	O	(Kod F.1)
Dopuszczalna masa całkowita pojazdu dopuszczonego do ruchu w państwie członkowskim rejestracji	O	(Kod F.2)
Dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów dopuszczonego do ruchu	O	(Kod F.3)

w państwie członkowskim rejestracji		
Masa własna pojazdu dopuszczonego do ruchu, obejmująca nadwozie; w przypadku pojazdu ciągnącego dopuszczonego do ruchu innego niż kategorii M1 masa własna pojazdu obejmuje urządzenie sprzęgające	O	(Kod G)
(L) liczba osi;	O	(Kod L)
(M) rozstaw osi (w mm)	O	(Kod M)
(N) w odniesieniu do pojazdów o masie całkowitej przekraczającej 3 500 kg rozdział maksymalnej masy całkowitej między osiami: (N.1) oś 1 (w kg) (N.2) oś 2 (w kg), gdzie właściwe (N.3) oś 3 (w kg), gdzie właściwe; (N.4) oś 4 (w kg), gdzie właściwe; (N.5) oś 5 (w kg), gdzie właściwe	O	(Kod N) (Kod N.1) (Kod N.2) (Kod N.3) (Kod N.4) (Kod N.5)
(O) maksymalna technicznie dopuszczalna masa holownicza przyczepy: (O.1) z hamulcem (w kg) (O.2) bez hamulca (w kg)	O	(Kod O) (Kod O.1) (Kod O.2)
(P) silnik: (P.3) rodzaj paliwa lub źródło mocy	O	(Kod P) (Kod P.3)
Norma Euro	O	(Kod V.9)

(*)O = obowiązkowe podawanie elementu danych, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

(*)Kody są zharmonizowane zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy Rady 1999/37/WE w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

(^e)Znak wyróżniający zgodnie z art. 37 Konwencji o ruchu drogowym z dnia 8 listopada 1968 r. zawartej pod auspicjami Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

Część II. Dane dotyczące posiadaczy i właścicieli pojazdów

L.p.	O/N (^r)	Uwagi (^s)
Dane dotyczące posiadaczy pojazdu		(Kod C.1) Dane związane z posiadaczem dowodu rejestracyjnego
Nazwisko (nazwa przedsiębiorstwa) posiadacza dowodu rejestracyjnego	O	(Kod C.1.1) Osobne pola na nazwisko, infiksy, tytuły, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Imię	O	(Kod C.1.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Adres	O	(Kod C.1.3) Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce pobytu, kraj pobytu itd., a także adres podany w formacie do wydruku
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna lub prawna
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	N	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
Dane dotyczące właścicieli pojazdu		(Kod C.2) Dane odnoszą się do właściciela pojazdu
Nazwisko (firma) właścicieli	O	(Kod C.2.1)
Imię	O	(Kod C.2.2)
Adres	O	(Kod C.2.3)
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna lub prawna
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	O	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo

(*) O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze państwa członkowskiego. N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

(*)Kody są zharmonizowane zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy Rady 1999/37/WE w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

Część III. Dane dotyczące użytkowników końcowych pojazdów

L.p.	O/N (*)	Uwagi
Dane dotyczące użytkowników końcowych pojazdu		Dane odnoszą się do użytkownika końcowego pojazdu
Nazwisko użytkownika końcowego dowodu rejestracyjnego	O	Osobne pola na nazwisko, infiksy, tytuły, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Imię	O	Osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Adres	O	Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce pobytu, kraj pobytu itd., a także adres podany w formacie do wydruku
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	O	Identyfikator jednoznacznie określający osobę

(*) O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze państwa członkowskiego. N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

Część IV. Dane dotyczące poprzednich posiadaczy i właścicieli pojazdów zgodnie z art. 4 ust. 3

L.p.	O/N ⁽¹⁰⁾	Uwagi ⁽¹¹⁾
Dane dotyczące poprzednich posiadaczy pojazdu		(Kod C.1) Dane związane z posiadaczem dowodu rejestracyjnego
Nazwisko (nazwa przedsiębiorstwa) poprzedniego posiadacza dowodu rejestracyjnego	O	(Kod C.1.1) Osobne pola na nazwisko, infiksy, tytuły, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Imię	O	(Kod C.1.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Adres	O	(Kod C.1.3) Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce pobytu, kraj pobytu itd., a także adres podany w formacie do wydruku
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna lub prawna
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	N	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
Dane dotyczące poprzednich właścicieli pojazdu		(Kod C.2) Dane odnoszą się do poprzedniego właściciela pojazdu
Nazwisko (firma) poprzednich właścicieli	O	(Kod C.2.1)
Imię	O	(Kod C.2.2)
Adres	O	(Kod C.2.3)
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna lub prawna
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	N	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo

(¹⁰) O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.

(¹¹) Kody są zharmonizowane zgodnie z załącznikami I i II do dyrektywy Rady 1999/37/WE w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

Część V. Dane dotyczące poprzednich użytkowników końcowych pojazdów zgodnie z art. 4 ust. 3

L.p.	O/N (¹⁰)	Uwagi
Dane dotyczące poprzednich użytkowników końcowych pojazdu		Dane odnoszą się do poprzedniego użytkownika końcowego pojazdu
Nazwisko poprzedniego użytkownika końcowego dowodu rejestracyjnego	O	Osobne pola na nazwisko, infiksy, tytuły, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Imię	O	Osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Adres	O	Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce pobytu, kraj pobytu itd., a także adres podany w formacie do wydruku
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	O	Identyfikator jednoznacznie określający osobę

(¹⁰) O = obowiązkowe podawanie elementu danych, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze państwa członkowskiego, N = nieobowiązkowe podawanie elementu danych.